

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka: 2T/54/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7614010810
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Kráľová
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2015:7614010810.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Spišská Nová Ves samosudkyňou JUDr. Monikou Kráľovou na hlavnom pojednávaní konanom dňa 14. septembra 2015 takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný

K. Ž. V. F. Č. X. R., nar. XX.X.XXXX v J., okres J., trvale bytom J., časť
R. S., B. O. Č. XXXX/XX, t. č. bytom Č. W.,
N., K. R. XXXX, X..H.. Q., Č. X. XXX,

u z n á v a s a z a v i n n é h o , ž e

dňa 9. marca 2014 v čase okolo 17:00 hod., v Richnave, okres Gelnica, na železničnej stanici, po predchádzajúcej vzájomnej dohode s už odsúdeným L.B. T. chytil za ruku K. P.Ö. a v spoločnom zovretí ho vliekli smerom k osobnému motorovému vozidlu, na ktorom sa dostavili, pričom poškodený v snahe vytrhnúť sa z ich zovretia sa bránil mykaním, v dôsledku čoho ho fyzicky napadli údermi pästami do oblasti hlavy, po čom spadol, čím mu spôsobili otras mozgu I. stupňa, pohmoždenia hrudníka, brucha vpravo a hlavy, odreniny na hlave a tvári vpravo, s dobou liečenia a práceneschopnosti v trvaní od 9. marca 2014 do 1. apríla 2014,

t e d a

- spoločným konaním inému bez oprávnenia bránil užívať osobnú slobodu,
- spoločným konaním inému úmyselne ublížil na zdraví,
- spoločným konaním sa dopustil fyzicky, na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti najmä tým, že napadol iného,

č í m s p á c h a l

- prečin obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1 Tr. zákona vo forme spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona,
- prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zákona vo forme spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona,

- prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zákona vo forme spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona a

z a t o m u u k l a d á

Podľa § 183 ods. 1 Tr. zákona s použitím § 41 ods. 1 Tr. zákona, § 38 ods. 2, 4 Tr. zákona, § 37 písm. h), m) Tr. zákona úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 16 (šestnásť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zákona na výkon trestu odňatia slobody sa zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku je povinný obžalovaný K. Ž. zaplatiť poškodenému K. P., nar. XX.XX.XXXX v I. R. C., okres I. R. C., trvale bytom R., U. P. Č.. XXX/XX, okres Z. škodu vo výške 1.529,50 € z titulu bolestného, pričom uvedený záväzok je solidárny so záväzkom, o ktorom bolo rozhodnuté u odsúdeného Ľ. T. trestným rozkazom Okresného súdu Spišská Nová Ves sp.zn. 2T 54/2014 zo dňa 23.10.2014.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. poriadku odkazuje poškodenú Všeobecnú zdravotnú poisťovňu, a.s., Krajská pobočka Košice, Senný trh č. 1, Košice, IČO: 35 937 874 s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry v Spišskej Novej Vsi podal na tunajší súd obžalobu na obvineného K. Ž. a Ľ.Š. T. pre prečin obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1 Tr. zákona vo forme spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona, prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zákona vo forme spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona, prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zákona vo forme spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona na tom skutkovom základe, že dňa 9. marca 2014 v čase okolo 17:00 hod., v Richnave, okres Gelnica, na železničnej stanici, po predchádzajúcej vzájomnej dohode chytil za ruku K. P.Q. a v spoločnom zovretí ho vliekli smerom k osobnému motorovému vozidlu, na ktorom sa dostavili, pričom poškodený v snahe vytrhnúť sa z ich zovretia sa bránil mykaním, v dôsledku čoho ho zvalili na zem, kde ho fyzicky napadli údermi pästami do oblasti hlavy, čím mu spôsobili otras mozgu I. stupňa, pohmoždenia hrudníka, brucha vpravo a hlavy, odreniny na hlave a tvári vpravo, s dobou liečenia a práceneschopnosti v trvaní od 9. marca 2014 do 1. apríla 2014.

Súd v predmetnej trestnej veci rozhodol dňa 23.10.2014 trestným rozkazom, ktorý sa stal právoplatným len vo vzťahu k obvinenému Ľ. T., keďže obvinený K. Ž. voči nemu podal v zákonnej lehote odpor, a preto samosudkyňa nariadila vo veci hlavné pojednávanie.

Obžalovaný K. Ž. na hlavnom pojednávaní neurobil žiadne z vyhlásení v zmysle § 257 Tr. poriadku. Uviedol, že v marci roku 2014, deň pred stíhaným skutkom, mal K. T. problém s poškodeným K. P.. O deň neskôr, sa spoločne s Ľ. a K. T. stretli s poškodeným P.Q. na železničnej stanici, kde poškodený bol pri vchode do stanice a spolu s ním tam bola aj A. H.. Poškodeného pred tým nepoznal. On a T. pristúpili k nemu a spýtal sa ho, či on je K. P.. Žiadna slovná výmena medzi nimi neprebehla. Obaja zobrali poškodeného pod ruky z obidvoch strán a išli s ním k autu, aby si s K. vysvetlili, čo sa stalo deň pred tým. Poškodený sa nebránil, išiel normálne s nimi. K autu ho nebrali násilu. Mykať sa začal až pri aute, kde bol celý čas K.. Keď ho pri aute pustili, poškodený ho začal škrtiť. Následne udrel poškodeného on a to dvakrát do oblasti tváre, čo veľmi ľutuje. Poškodený po jeho údere spadol na zem spolu s Ľ. T.. Potom ho bil už iba Ľ. T., pričom tam boli asi 3 - 4 kopance. Poškodený bol na zemi pri aute. Po incidente sadli všetci traja ako prišli do auta a odišli preč.

Svedok - poškodený K. P. na hlavnom pojednávaní zhodne ako v prípravnom konaní vypovedal, že dňa 9.3.2014 bol v Richnave. Prišiel okolo druhej až tretej hodiny za priateľkou A. H., aby si navzájom

vysvetlili incident z predošlého dňa. Išli sa prejsť a potom prišli na železničnú stanicu v Richnave. Boli pod strechou pri lavičke, keď k nemu pristúpili tri osoby, ktoré sa ho opýtali, či je K. P. Niečo si povedali, chytili ho za ruky a ťahali ho k autu, kam ho dá sa povedať dotiahli. On tieto osoby vôbec nepoznal. Poznal iba K. T., ktorý stál oproti nemu a smial sa mu do tváre. Bránil sa odkedy ho chytili, ale boli dvaja. Intenzívnejšie za začal brániť pri aute, kde ho chceli dať dnu, ale on sa zaprel. Tlačili ho do auta, aj keď on tam vojsť nechcel. Potom ho niekto udrel raz do hlavy a raz do brucha. Na viac si nepamätá. On s tými dvoma útočníkmi nekomunikoval, ani ich nenapadol. Ohľadne liečby uviedol, že najprv bol v nemocnici, ale už nevie presne ako dlho to bolo, možno dva týždne, môže byť, že to boli 4 dni. Potom bol iba v domácej liečbe. Na kontrolné chirurgické vyšetrenie bol asi o dva týždne a následne chodil k všeobecnému lekárovi. Mal intenzívne bolesti hlavy, ktoré sa časom zmierňovali. Absolvoval aj psychiatrické a psychologické vyšetrenia, ktoré neboli iba jednorazové, pričom v súčasnej dobe ich už neabsolvuje. Následky nemá žiadne. V dôsledku zranenia bol obmedzený v obvyklom spôsobe života v tom, že nikde nemohol ísť sám, pretože mal problémy s pamäťou spočívajúce napríklad v tom, že na polceste nevedel ako sa dostane na miesto kam sa vybral. Stávalo sa mu aj to, že jednu vec opakoval aj 3 - 4 krát, lebo nevedel, že už to hovoril. Obmedzením pre neho bolo aj to, že do školy nastúpil až koncom mája, alebo začiatkom júna a nemohol maturovať v riadnom termíne.

Obžalovaný sa k výpovedi svedka vyjadril, že mu je veľmi ľúto čo sa stalo. Poškodenému sa chce ospravedlniť a chce aj nahradiť všetky škody, ktoré sa stali.

Svedkyňa A. H. na hlavnom pojednávaní zhodne ako v prípravnom konaní uviedla, že v deň skutku bola s poškodeným na železničnej stanici, kde prišiel K. T., K. Ž. a ešte jeden (svedkyňa uviedla, že sa jedná o osobu, ktorá je prítomná na hlavnom pojednávaní ako svedok, teda o osobu L. T.). Z tých troch osôb poznala iba K., s ktorým bola predtým v telefonickom kontakte, kedy jej uviedol, že príde sám a že si vysvetlia predošlý konflikt. Keď tie tri osoby prišli, nepovedali nič, neprebehla žiadna slovná výmena. K. Ž. s druhou osobou zobrali poškodeného za ruky a ťahali ho k autu, ktoré bolo asi 3 až 4 metre od nich. Pri aute sa začal poškodený brániť, nechcel nastúpiť dnu, a preto ho začali biť. Najprv ho udreli pästou a potom ho obaja kopali. Poškodený mal vypité a aj útočníci boli opití, čo bolo vidieť aj cítiť. Počas konfliktu stál K. vedľa nej a nijako do toho nezasahoval. Ona potom chytila toho druhého, načo jej povedal, či chce dostať aj ona. Keď začali prichádzať ľudia, všetci traja utiekli autom preč a poškodený tam ostal ležať v bezvedomí.

Svedok L. T. (predtým spoluobvinený) na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení vypovedal, že v deň skutku boli v Košiciach, keď po ceste K. T. telefonoval s A. H.. Mal ísť za ňou na železničnú stanicu v Richnave. K. mal podozrenie, že tam bude aj K. P., ktorý by ho mohol napadnúť, a preto on aj K. Ž. išli na stanicu s ním. Osobu poškodeného pred skutkom vôbec nepoznal. Keď vystúpili z auta, začali sa hádať, ale nepamätá si to už presne. Spoločne s K. Ž. podišli k poškodenému, ktorého chytili z oboch strán za ruky a dotiahli ho k autu, ktoré stálo asi 8 až 10 metrov od nich. Poškodený sa začal brániť, chcel sa vytrhnúť, a preto ho K. napadol. Udrel ho asi 2 až 3 krát do tváre, na čo poškodený spadol na zem. On ho na zemi iba šuchol, s tým, či nemá dosť, ale nekopol ho. Keď z miesta odchádzali, poškodený bol pri vedomí.

Na hlavnom pojednávaní bol prečítaný znalecký posudok MUDr. Milana Raka - znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie chirurgia, traumatológia. Podľa záverov znaleckého posudku poškodený K. P. utrpel dňa 9.3.2014 otras mozgu 1. stupňa, ktoré bolo najzávažnejším zranením, pohmoždenie hrudníka a brucha vpravo a pohmoždenie a odreniny na hlave a tvári vpravo. Z lekárskeho hľadiska sú tieto zranenia hodnotené ako ľahké, životne dôležité orgány ohrozené neboli. Toho času sú už zranenia vyliečené a nezanechajú trvalé následky. K zraneniam poškodeného došlo úderom na oblasť mozgovej časti hlavy. Úder bol vedený stredne silnou intenzitou a jeho následkom poškodený upadol do bezvedomia a spadol. Pádom na tvrdý a nerovný terén došlo k pohmoždeniu pravej strany hrudníka a brucha ako aj pohmoždeniu a odreninám na pravej strane tváre. Kopance sa potvrdiť nedajú. Poškodený bol po úraze hospitalizovaný v čase od 9.3. - 13.3.2014 s následným prepustením do ambulantnej liečby, ktorá trvala do 1.4.2014. Uvedenú dobu liečenia v trvaní 22 dní (od 9.3.-1.4.2014) znalec plne rešpektoval. Najzávažnejšou diagnózou bol otras mozgu, kde doba liečby je priemerne 21 dní. Po prepustení do domáceho liečenia poškodený vzhľadom na pretrvávajúce bolesti absolvoval psychiatrické vyšetrenie u MUDr. Hollovej a psychologické vyšetrenie u PhDr. Gažiovej. Obmedzenie poškodeného v obvyklom spôsobe života spočívalo v hospitalizácii na chirurgickom oddelení ako aj v následných bolestiach hlavy a nesústredenosti. Znalec bodovo ohodnotil zranenia, ktoré poškodený

utrpel súčtom bodov 95, čo vo finančnom vyjadrení predstavuje 1.529,50 € (pri hodnote 1 bodu v sume 16,10 €).

Súd na hlavnom pojednávaní prečítal nasledovné listinné dôkazy:

Zo zápisnice o trestnom oznámení zo dňa 9.3.2014, ktoré podala A. H. na OO PZ Krompachy v čase o 19:15 hod vyplynulo, že bolo podané z dôvodu napadnutia jej priateľa - K. P. na železničnej stanici v Richnave. Páchateľmi skutku mali byť dvaja muži, ktorí na stanicu prišli na aute s K. T. a ktorých oznamovateľka nepoznala, iba ich popísala.

Podľa lekárskeho správy Nemocnice Krompachy, chirurgické oddelenie bol poškodený K. P. prijatý na hospitalizáciu dňa 9.3.2014 v čase o 18:51 hod., kde bol privezený službou rýchlej lekárskej pomoci v stave po fyzickom napadnutí s poruchou vedomia a ďalšími pridruženými poraneniami hrudníka a brucha. Vykonanými vyšetrovaniami mu bol diagnostikovaný otras mozgu, pohmoždenie a odreniny na pravej polovici tváre a pohmoždenie pravej polovice hrudníka a brucha. Hospitalizácia trvala do 13.3.2014, kedy bol prepustený. Pri kontrole na chirurgickom oddelení dňa 19.3.2014 mu bol odporúčaný kľudový režim a pri pretrvávajúcej bolesti hlavy kontrolné neurologické vyšetrovania.

Lekárskou správou doc. PhDr. Márie Gažiovej PhD. - klinickej psychologičky detí a dospelých bolo preukázané, že poškodený K. P. bol v jej ambulancii dňa 18.3. a 24.3.2014 psychologicky vyšetrovaný, so zistením poklesu dynamogenie psychickej činnosti, devitalizácie, únavového syndrómu, zníženej flexibility vybavovania mnestického materiálu a depresívnymi tendenciami v prežívaní.

Z lekárskeho správy MUDr. Henriety Hollovej - psychiatricky vyplynulo, že poškodený bol na psychiatrickom vyšetrení dňa 18.3.2014 s následnou kontrolou dňa 27.3.2014. Poškodený sa sťažoval na bolesti hlavy a problémy so zabúdaním. Vykonaným vyšetrením bol u neho zistený mierny organicky psychosyndróm pourazový a boli mu predpísané lieky. Pri kontrole udával, že ťažkosti sa minimalizovali a bolo mu odporúčané zotrvať v nasadenej liečbe.

Výmenným listom MUDr. Jozefa Bodnára - všeobecného lekára poškodeného bola potvrdená dĺžka práceneschopnosti po úraze v dobe od 9.3.2014 do 1.4.2014.

Z písomne uplatneného regresného nároku vyplynulo, že Všeobecná zdravotná poisťovňa, a. s., krajská pobočka Košice si uplatnila nárok na úhradu za zdravotnú starostlivosť poskytnutú ich poisťencovi - poškodenému K. P. vo výške 752,37 € (bez bližšej konkretizácie uskutočnených úkonov a výšky náhrad za ich realizáciu) s tým, že táto suma nie je konečná.

Na základe takto vykonaného dokazovania súd hodnotil dôkazy podľa § 2 ods. 12 Tr. poriadku jednotlivo a v ich súhrne pričom zistil, že skutok sa stal tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku.

Obžalovaný K. Ž. sa k spáchaniu skutku priznal iba čiastočne. Potvrdil, že v uvedený deň, pri vchode do železničnej stanice v Richnave, spoločne s Ľ. a K. T. sa stretli s poškodeným K. P., ktorého predtým nepoznal a s ktorým bola aj A. H.. Spolu s Ľ. T. pristúpili k poškodenému, obaja ho zobrali pod ruky z obidvoch strán a išli s ním k autu, kde bol K.. Obžalovaný spôsob vykonania skutku popísal tak, že poškodený sa nebránil, nebrali ho nasilu, pričom mykať sa začal až pri aute. Keď ho pri aute pustili, poškodený ho začal škrtiť načo ho on udel dvakrát do oblasti tváre. Poškodený spadol a potom ho bil už iba Ľ. T..

Zo spáchania skutku tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku bol obžalovaný K. Ž. usvedčený výpoveďou poškodeného K. P. a svedkov A. H. a Ľ.V. T., ktorí zhodne vypovedali o priebehu celého skutku bez toho, aby boli zistené podstatné skutkové rozpory.

Poškodený K. P. potvrdil, že v predmetný deň sa nachádzal s priateľkou A. H. na železničnej stanici v Richnave. Boli pri lavičke, keď k nemu pristúpili tri osoby, z ktorých poznal len K. T. a ktoré sa ho spýtali, či je K. P.. Následne ho chytili za ruky a ťahali ho k autu. Bránil sa odkedy ho chytili, ale boli dvaja, pričom intenzívnejšie za začal brániť pri aute, keď ho tlačili do auta, napriek tomu, že tam nechcel ísť. Následne ho napadli úderom do hlavy a brucha, pričom viac si už nepamätal. S útočníkmi nekomunikoval, ani ich nenapadol. V dôsledku tohto napadnutia sa musel podrobiť liečbe a to ústavnej a následne v domácom prostredí.

Výpoveď poškodeného o priebehu skutku (dokedy si ho pamätal) bola v súlade s výpoveďou svedkyne A. H., ktorá uviedla, že na železničnú stanicu, kde bola s poškodeným prišiel K. T., ktorého poznala spolu s ďalšími dvoma osobami. Keď prišli, bez toho aby prebehla slovná výmena obaja zobrali poškodeného za ruky a ťahali ho k autu. Pri aute sa začal poškodený brániť, nechcel nastúpiť dnu, a preto ho začali biť. Najprv ho udreli päšťou a potom ho obaja kopali. Keď začali prichádzať ľudia, všetci traja odišli autom preč.

V súlade s týmito výpoveďami je aj výpoveď svedka L. T., ktorý potvrdil, že spolu s K. T. a K. Ž. išiel na železničnú stanicu v Richnave, kde bola A. H. aj K. P., ktorého predtým nepoznal. Keď vystúpili z auta spoločne s K. Ž. prišli k poškodenému, chytli ho z oboch strán za ruky a dotiahli ho k autu. Poškodený sa začal brániť, chcel sa vytrhnúť, a preto ho obžalovaný K. Ž. napadol. Udreľ ho asi 2 až 3 krát do tváre, na čo poškodený spadol na zem. On ho na zemi iba štychol, nekopol ho.

Výpoveď obžalovaného takto súd vyhodnotil ako účelovú s cieľom dosiahnuť zmenu právnej kvalifikácie skutku, keďže výpovede všetkých svedkov vyvrátili obranu obžalovaného o tom, že poškodený sa po chytení popod ruky nebránil, nebrali ho teda nasilu a brániť sa začal mykaním až pri aute, kde keď ho pustili, poškodený ho začal škrtiť v dôsledku čoho ho on napadol údermi do tváre.

Poškodený ako aj svedkovia potvrdili, že obžalovaný (spolu s L. T.) ho chytil za ruky a ťahal k autu, čomu sa bránil. Zo samotného chytenia poškodeného popod obe ruky dvoma osobami je pritom zrejmé, že už toto konanie bolo pre poškodeného ťažko prekonateľné, keďže mal znemožnený akýkoľvek pohyb horných končatín a z toho vyplynula aj následná, ešte intenzívnejšia obrana poškodeného pri aute, mykaním sa a zapieraním sa nohami (v dôsledku jeho strachu pred násilným naložením do auta), čo bolo preukázané výpoveďou poškodeného, svedkov a nakoniec obranu pri aute potvrdil aj samotný obžalovaný.

Taktiež tvrdenie obžalovaného o tom, že poškodeného pri aute pustili a poškodený ho začal škrtiť, v dôsledku čoho ho on napadol dvoma údermi do tváre vyvrátili uvedené výpovede poškodeného a svedkov, ktorí práve naopak oproti uvedenému tvrdeniu obžalovaného zhodne potvrdili, že podnetom pre obžalovaného k fyzickému napadnutiu poškodeného bola práve intenzívna obrana poškodeného proti obmedzovaniu jeho osoby v pohybe.

V konaní súd ďalej nemal pochybnosti ani o tom, aké zranenia boli poškodenému spôsobené. Zo zadovážených lekárskeho správ vyplynulo, že poškodený bol dňa 9.3.2014 privezený službou rýchlej lekárskej pomoci a následne hospitalizovaný v Nemocnici v Krompachoch do 13.3.2014 so stanovenou diagnózou - otras mozgu, pohmoždenie a odreniny na pravej polovici tváre a pohmoždenie pravej polovice hrudníka a brucha. Lekárske správy PhDr. Márie Gažiovej - psychologičky a MUDr. Henriety Hollovej - psychiatricky preukázali, že poškodený v súvislosti s predmetným skutkom podstúpil u nich ambulantnú liečbu.

Zo znaleckého posudku MUDr. Milana Raka, z odvetvia zdravotníctva a farmácie, odbor chirurgia a traumatológia, ktorého závery si v plnom rozsahu osvojil i súd bol objektívne preukázaný druh, rozsah a závažnosť zranení, ktoré poškodený K. P. utrpel dňa 9.3.2014. Zistené zranenia - otras mozgu 1. stupňa, pohmoždenie hrudníka a brucha vpravo a pohmoždenie a odreniny na hlave a tvári vpravo boli vyhodnotené z lekárskeho hľadiska ako zranenia ľahké. Znalec potvrdil, že mechanizmus vzniku zranení zodpovedal úderu na oblasť mozgovej časti hlavy. Úder bol vedený stredne silnou intenzitou a jeho následkom poškodený upadol do bezvedomia a spadol, čím došlo k pohmoždeniu pravej strany hrudníka a brucha ako aj pohmoždeniu a odreninám na pravej strane tváre. Kopance sa potvrdiť nedali. Znalec sa stotožnil aj s dobou práceneschopnosti u poškodeného v trvaní dvadsaťdva dní, ktorá zodpovedá aj dobe liečby (ktorá je pri najzávažnejšom zranení - otrase mozgu v priemere 21 dní). Obmedzenie v obvyklom spôsobe života poškodeného vyplynulo nielen z nevyhnutnej hospitalizácie v trvaní štyroch dní, ale aj z následných obmedzení, ktoré u neho nastali najmä bolesťami hlavy, nesústreďenosťou.

Na hlavnom pojednávaní súd podľa § 272 ods. 3 Tr. poriadku odmietol návrh obžalovaného na vypočutie svedka K. T., ktorý mal byť vypočutý k okolnostiam skutku, ktorého bol očitým svedkom, nakoľko tieto okolnosti boli v dostatočnom rozsahu zistené už skôr navrhnutými a uskutočnenými výsluchmi ďalších svedkov, ktorí boli pri skutku priamo prítomní, a preto súd výsluch uvedeného svedka nepovažoval

za potrebný. Súd ďalej odmietol aj návrh prokurátora na prečítanie znaleckého posudku znalkyne z odboru psychológia, odvetvie klinická psychológia dospelých, klinická psychológia detí a psychológia sexuality - doc. PhDr. Márie Gažiovej, PhD., ktorá v prípravnom konaní vypracovala znalecký posudok na poškodeného, pretože zo samotného posudku (podľa ktorého znalkyňa vyšetruovala poškodeného štyrikrát pred samotným pribatím jej osoby do konania ako znalkyne a následne kontroly pretrvávali aj po podaní znaleckého posudku), ako aj z lekárskeho správach nachádzajúcich sa vo vyšetrovacom spise vyplynulo, že znalkyňa bola ošetrojúcou lekárkou - psychologičkou poškodeného. Ošetrojúci lekár je pritom ako znalec vylúčený z podávania znaleckého posudku na osobu, ktorá bola jeho pacientom a na základe uvedeného je preto predmetný znalecký posudok pre účely prebiehajúceho trestného konania právne neúčinný.

Takto vykonané dokazovanie tvorí logickú sústavu navzájom sa dopĺňajúcich dôkazov, ktoré vo svojom súhrne spoľahlivo preukazujú všetky okolnosti spáchaného skutku a usvedčujú obžalovaného K. Ž. z jeho spáchania, preto ho súd uznal za vinného.

Súd oproti podanej obžalobe ktorá konštatovala, že obžalovaní najprv poškodeného zvalili na zem a tam ho fyzicky napadli upravil skutkovú vetu tak, ako to vyplynulo z vykonaného dokazovania a teda, že poškodený bol najprv fyzicky napadnutý a až následkom toho spadol na zem.

Obžalovaný po subjektívnej aj objektívnej stránke naplnil skutkovú podstatu prečinu obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1 Tr. zákona v jednočinnom súbehu s prečinom ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zákona a s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zákona, pričom obžalovaný sa stíhaných trestných činov dopustil vo forme spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona, pretože spoločným konaním s už odsúdeným L. T. inému bez oprávnenia bránil užívať osobnú slobodu, inému úmyselne ublížil na zdraví a dopustil sa fyzicky na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti tým, že napadol iného. Uvedeného konania sa dopustil tak, že dňa 9.3.2014 v Richnave na železničnej stanici (čo je nepochybne miestom verejnosti prístupným, kde má prístup širší okruh ľudí), po vzájomnej dohode spoločne s L. T., chytili poškodeného K. P. za ruky a spoločne ho vliekli k osobnému motorovému vozidlu, pričom poškodený sa bránil mykaním, v dôsledku čoho ho fyzicky napadli päťami do oblasti hlavy, následkom čoho spadol a týmto konaním utrpel zranenia s dobou liečenia a práceneschopnosti v trvaní od 9. marca 2014 do 1. apríla 2014.

Z okolností spáchania skutku je zrejmé, že obžalovaný konal v priamom úmysle podľa § 15 písm. a) Tr. zákona, pretože chcel porušiť záujmy chránené Trestným zákonom, ktorý sleduje ochranu osobnej slobody človeka, pokiaľ ide o jeho voľný pohyb, ochranu ľudského zdravia a ochranu pokojného občianskeho spoluzitia pred útokmi narušujúcimi verejný poriadok.

Podľa správy z Obce Hrišovce správanie obžalovaného K. Ž. nebolo prejednávané komisiou verejného poriadku.

Podľa registra priestupkov má obžalovaný evidované spáchanie jedného priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona č. 372/1990 Zb., ktorého sa dopustil dňa 5.2.2011, za čo mu bolo v rozkaznom konaní Obvodného úradu Košice č. A/2011/04786 uložené pokarhanie.

Podľa odpisu z registra trestov bol obžalovaný doposiaľ štyrikrát súdne trestaný. Naposledy bol odsúdený v konaní Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 5T 14/2013.

Zo spisu Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 5T 14/2013 vyplynulo, že obžalovaný K. Ž. bol rozsudkom zo dňa 26.7.2013 v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 6To 9/2014 zo dňa 16.4.2014 uznaný za vinného zo spáchania prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zákona, za čo mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 16 mesiacov s podmienčným odkladom výkonu trestu na skúšobnú dobu v trvaní 18 mesiacov (do 11.1.2015) ako aj trest zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel v trvaní 40 mesiacom. Predmetným rozsudkom zároveň došlo k zrušeniu výroku o treste z trestného rozkazu Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 5T 99/2013 zo dňa 4.6.2013, ktorým mu bol podľa § 364 ods. 2 Tr. zákona uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 16 mesiacov s podmienčným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 18 mesiacov, ako aj ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Uznesením zo dňa 10.6.2014 súd rozhodol o započítaní skúšobnej

doby, po ktorú odsúdený viedol riadny život z veci Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 5T 99/2013 od 11.7.2013 do 16.4.2014 do skúšobnej doby novourčenej rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 5T 14/2013 v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 6To 9/2014.

Pri rozhodovaní o treste u obžalovaného súd vychádzal z podmienok ukladania a účelu trestu vyjadrených v ustanoveniach § 31, § 34 Tr. zákona, teda z účelu trestu a zásad jeho ukladania.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Pri určení druhu trestu a jeho výmery súd v zmysle v ustanovenia § 34 ods. 4 Tr. zákona prihliadol na spôsob spáchania činu - úmyselným zavinením, jeho následok, prirážajúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Súd podľa § 38 ods. 2 Tr. zákona prihliadol na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a prirážajúcich okolností, pričom u obžalovaného nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 Tr. zákona. Na druhej strane, obžalovanému prirážuje to, spáchal viac trestných činov v zmysle § 37 písm. h) Tr. zákona, ako aj prirážajúca okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zákona, teda že bol už za trestný čin odsúdený.

Obžalovanému K. Ž. bol v zmysle zásad ukladania trestov za zbiehajúcu sa trestnú činnosť podľa § 41 ods. 1 Tr. zákona uložený úhrnný trest odňatia slobody za najprísnejšie trestný čin, čo bol v danom prípade prečin podľa § 183 ods. 1 Tr. zákona (s trestnou sadzbou 6 mesiacov až 3 roky). Vzhľadom na zistený prevažujúci pomer prirážajúcich okolností, súd podľa § 38 ods. 4 Tr. zákona zvýšil dolnú hranicu uvedenej trestnej sadzby o jednu tretinu. Obžalovanému takto uložil nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 16 mesiacov, teda na dolnej hranici trestnej sadzby upravenej podľa § 38 ods. 4 Tr. zákona (v rozsahu 16 mesiacov až 3 roky).

Súd má za to, že na obžalovaného K. Ž. je možné pôsobiť už len trestom spojeným s obmedzením jeho osobnej slobody, keďže ide o recidivistu v páchaní úmyselnej trestnej činnosti. Obžalovaný sa dopustil úmyselnej trestnej činnosti počas plynutia skúšobnej doby podmieneného odsúdenia (v trestnej veci Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 5T 99/2013).

Vzhľadom na osobu obžalovaného by iný druh trestu u neho nespĺnil účel sledovaný Trestným zákonom. Uložený nepodmienečný trest odňatia slobody súčasne napĺňa aj podmienku ustanovenia § 49 ods. 2 Tr. zákona, v zmysle ktorého je nutné uložiť nepodmienečný trest odňatia slobody v prípade odsúdenia obžalovaného za úmyselný trestný čin spáchaný v skúšobnej doby podmieneného odsúdenia.

Na výkon trestu odňatia slobody bol obžalovaný podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zákona zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, pretože v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody pre iný úmyselný trestný čin (v trestnej veci Okresného súdu Košice 2 sp. zn. 7T 132/2006).

Takto uložený trest súd považuje za spravodlivý, ktorý splní účel sledovaný Trestným zákonom tým, že ním bude zabezpečená prevýchova obžalovaného, teda individuálna prevencia a súčasne naplní prvok generálnej prevencie spočívajúci vo výchovnom pôsobení trestu na ostatných, ktorých odradí od páchania trestných činov.

V súvislosti s rozhodovaním o škode súd podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku zaviazal obžalovaného zaplatiť poškodenému K. P.Q. škodu v sume 1.529,50,- € z titulu bolestného, keďže poškodený sa v trestnom konaní so svojim nárokom pripojil riadne a včas, pričom súd nemal pochybnosti o oprávnenosti tohto nároku. Pri určení výšky náhrady za bolesť súd vychádzal z bodového ohodnotenia zranení poškodeného určeného znalcom MUDr. Milanom Rakom v podanom znaleckom posudku, t.j. 95 bodov, ktoré si súd osvojil a sumy 16,10 € za jeden bod určenej v zmysle ustanovenia § 5 ods. 4 zákona č. 437/2004 Z. z. opatrením Ministerstva zdravotníctva Slovenskej republiky č. S02873-OL-2013. Obžalovaný bol k náhrade škody zaviazaný spoločne a nerozdielne (solidárne) s už odsúdeným L. T.Š., o

ktorého záväzku na náhradu škody bolo rozhodnuté trestným rozkazom Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 2T 54/2014 zo dňa 23.10.2014.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. poriadku poškodenú Všeobecnú zdravotnú poisťovňu, a. s., krajská pobočka Košice súd s uplatneným nárokom na náhradu škody odkázal na občianske súdne konanie z dôvodu, že pre rozhodnutie o povinnosti na náhradu škody by bolo potrebné vykonať ďalšie dokazovanie, ktoré presahuje potreby trestného stíhania a predĺžilo by ho.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 (pätnásť) dní od jeho oznámenia na tunajší súd.

Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom odvolanie smeruje, a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.

Obžalovaný môže odvolaním napadnúť rozsudok pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný, alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe.

Poškodený môže odvolaním napadnúť nesprávnosť výroku o náhrade škody. Oprávnená osoba sa po vyhlásení rozsudku môže odvolania výslovne vzdať alebo podané odvolanie môže výslovným vyhlásením vziať späť, a to až do doby, než sa odvolací súd odoberie na záverečnú poradu.